

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Susanne Leichenich.

Strona pozwana: Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie najmu i dzierżawy nieruchomości obejmuje dzierżawę statku mieszkalnego, włącznie z przynależną mu powierzchnią do cumowania i nabrzeżem, który to statek jest przeznaczony wyłącznie do stacjonarnego i trwałego używania jako restauracja/dyskoteka w odgraniczonym i dającym się zidentyfikować miejscu do cumowania na wodzie? Czy dla oceny tej kwestii ma znaczenie rodzaj i sposób zacumowania statku mieszkalnego do lądu lub nakład związany z odcumowaniem statku?
- 2) W razie udzielenie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze zdanie pierwsze:

Czy art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „pojazdy”, które zgodnie z orzeczeniem Trybunału z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie C-428/02 odnosi się również do statków, nie ma zastosowania do wydzierżawionego statku mieszkalnego, który nie posiada własnego napędu (silnika) i który został wydzierżawiony do wyłącznego i trwałego użytku w konkretnym miejscu a nie w celu przemieszczania się? Czy wydzierżawienie statku mieszkalnego i nabrzeża łącznie z przynależnymi powierzchniami lądu i wody stanowi jednolitą zwolnioną z podatku usługę, czy też w odniesieniu do podatku VAT należy w danym przypadku dokonać rozróżnienia między wydzierżawieniem statku mieszkalnego i wydzierżawieniem nabrzeża?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku; Dz.U. L 145, s. 1

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2011 r. —
Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii**

(Sprawa C-533/11)

(2012/C 25/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie podejmując wszelkich środków koniecznych do wykonania wyroku wydanego przez Trybunał Sprawiedliwości w dniu 4 lipca 2004 r. w sprawie C-27/03, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 260 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- nakazanie Królestwu Belgii zapłaty na rzecz Komisji proponowanej okresowej kary pieniężnej w wysokości 55 836 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku wydanego w dniu 4 lipca 2004 r. w sprawie C-27/03, począwszy od dnia, w którym zostanie wydany wyrok w niniejszej sprawie, do dnia wykonania wyroku wydanego w sprawie C-27/03,
- nakazanie Królestwu Belgii zapłaty na rzecz Komisji ryczałtowej kwoty dziennej w wysokości 6 204 EUR, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku z dnia 4 lipca 2004 r. w sprawie C-27/03 do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie lub do dnia wykonania wyroku wydanego w sprawie C-27/03, jeżeli jego wprowadzenie w życie nastąpi wcześniej,
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi Komisja podnosi, że w przypadku aglomeracji Brukseli-Stolicy oraz sześciu aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) większej niż 10 000 położonych w Regionie Walońskim systemy zbierania ścieków komunalnych pozostają na dzień dzisiejszy niezgodne z wymogami ustalonymi w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾.

Ponadto w przypadku aglomeracji Regionu Brukseli-Stolicy, jednej aglomeracji o RLM ponad 10 000 w Regionie Flamandzkim i 19 aglomeracji o RLM ponad 10 000 w Regionie Walońskim systemy oczyszczania tych ścieków odprowadzanych do obszarów wrażliwych nie odpowiadają na dzień dzisiejszy wymogom przewidzianym w art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 91/271/EWG.

Komisja wnioskuję z tego, że Belgia nie wydała do dnia dzisiejszego przepisów koniecznych do pełnego wprowadzenia w życie wyroku Trybunału z dnia 8 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 40.